

Tisztelt Támogatónk!

Egyik lepramissziós kollegámtól kaptam ezt a szívszakasztó levelet:

“Nigériai utam során egy perzselően meleg napon hálás voltam az enyhülésért, amikor a nővér a lepramissziós kórház épületébe bevezetett. Szememnek hozzá kellett szokni a kórtermek szűrt fényéhez. A férfiosztályon kezdtük utunkat, majd átmentünk a női kórtermekbe, ahol **meglepődve láttam, hogy az egyik ágy szélén egy kislány ül.** Azt gondoltam: talán beteg édesanyja mellett van, de rájöttem, hogy tévedtem. Ez a mindössze 10 éves kislány volt a kezelés alatt álló leprabeteg!

Borzasztóan megrendítő leprabeteg gyermeket látni.

A kislány, Akifa kis testét már megtámadta a kórokozó, kezei meggörbültek és lógtak. Nem tudja használni őket, eldobni egy labdát, vagy megfogni egy ceruzát, vagy édesanyja kezét: amik természetesen lennének egy gyermek számára. Sőt, később azt is észrevettem, hogy járás közben húzza a lábát. Nem tud barátnőivel szaladgálni, ugrándozni, táncolgatni, amit pedig korábban annyira élvezett.

A leprabetegség könyörtelen és szívtelen. Nem bánja: milyen idős az áldozata. A legfiatalabb, legvédtelenebb gyermeket is megtámadja!”

Kollegám így folytatta levelét:

“Akifától a leprabetegség ellopta a boldog gyermekkor szabadságát.

Miközben szállásomra mentem, végtelen szomorúság töltött el Akifa és családja miatt. A lepra fiatal korában támadta meg, de nemcsak őt, hanem öccsét és édesanyját is! Akifa apja a lepra miatt elhagyta családját, és **a kislány még apa nélkül is maradt nyomorúságában!**

Akifa története sajnos nem ritkaság. Gyermekeket is megtámad a lepra!

Most is, amikor Ön ezt olvassa, valahol a Földön egy kisgyermekről kiderül, hogy leprás. Nem is tudják: mit jelent ez a szó! De látják a könnyeket az édesanyjuk szemében, és félnek.

Valahányszor leprabeteg gyermekkel találkozom, mindig mélységes fájdalmat és szomorúságot érzek. Ezek a drága kisgyermek, bárhol élnek is a nagyvilágban, hozzám és hozzánk tartoznak! Akifa olyan, mintha a mi kislányunk is lenne!

A szomorúság első érzése után indulatos lettem. Miért teszi ez a kórokozó még ma is, gyermekek életét is tönkre? Hiszen az ő körülményeik amúgy is olyan nehezek! Betegség nélkül is a szegénység mélységében vergődnek!

De éppen ez serkenthet bennünket, akik a Lepramisszió világméretű családjához tartozunk, hogy kiáltsunk és segítsünk!”

Húsvét a reménység ideje. Nemcsak magunkra, hanem gyermekeinkre nézve is világszerte, akik örültek az életnek, szeretnek játszani, szabadon, fájdalmak nélkül, boldogan! A gyermekekről Jézus ezt mondta: “Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem, mert ilyeneké a mennyek országa!” (Máté 19,14) Jézus, a világ Megváltója megnyugtani, gyógyítani szeretné ma is a leprabeteg gyermekeket!

A legcsodálatosabb, hogy ő hozzánk hasonló embereket használ fel arra, hogy kicsiny kezek és lábak kiegyenesedhessenek, gyermekek meggyógyulhassanak a leprabetegségből és újra vidáman ugrándozhassanak!

Szeretném ezen a Húsvéton arra kérni, hogy adjon reménységet olyan gyermekeknek, akikről most állapítják meg a betegséget! Ők nem csokoládétojásra vagy játéokra vágynak. Csak egészségesen szeretnének élni. Csodálatos érték, ha Ön ehhez valamivel hozzá tud járulni!

A Lepramisszió kórházaiban

kb. 7 000 Ft-ból egy leprabeteg gyermek kaphat gyógyulást.

Kb. 20 000 Ft-ból egy gyermek kéthónapos kórházi tartózkodás során kaphat gyógytornát és más kezeléseket.

Kb. 35 000 Ft-ból egy gyermek kezét vagy lábát megoperálhatják, melynek köszönhetően ismét fogja tudni használni azt.

Köszönöm, hogy elolvasta! Köszönöm, ha átérezte a szükségét!

És köszönöm, ha szívesen segít.

Isten áldását kívánom az Ön és szeretteinek életére ezen a Húsvéton is:
2018. március

Riskóné Fazekas Márta
igazgató

